

Meldpunt RKK

zaaknummer 2011 T 276

Ingek. 09 MAART 2012

beslissing 7 maart 2012

Meldingsnummer: 2010-1034

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op _____
wonende te _____
hierna te noemen: klaagster,
juridisch adviseur: mr. K.A.M. van Kampen, advocaat te Nijmegen,

tegen:

wijlen _____
geboren op _____, overleden op _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens haar leven lid van de Congregatie der Zusters van de
Voorzienigheid.

1. De procedure

De Klachtencommissie heeft in deze zaak op 13 januari 2012 een procedurele tussenbeslissing genomen. Voor het eerdere verloop van de procedure wordt naar die tussenbeslissing verwezen. Bij de tussenbeslissing heeft de Klachtencommissie bepaald dat voor een goede beoordeling van de zaak, de zus van klaagster en eventuele andere door klaagster aan te dragen getuigen, die kunnen verklaren over de totstandkoming van de verklaring van voornoemde zus, gehoord zullen worden.

Bij brief van 6 februari 2012, bij de griffie van de Klachtencommissie binnengekomen op 8 februari 2012, laat de juridisch adviseur van klaagster, mr. Van Kampen, weten dat klaagster het adres van haar zus _____ niet kan achterhalen. Voorts kan zij geen getuigen aandragen die uit eigen wetenschap kunnen verklaren over de totstandkoming van de getypte verklaringen.

2. De klacht

Voor de inhoud van de klacht wordt korthedshalve verwezen naar de tussenbeslissing van 13 januari 2012.

3. Het verweer

Voor het verweer wordt korthedshalve verwezen naar de tussenbeslissing van 13 januari 2012.

4. De beoordeling.

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van klaagster. Als steunbewijs heeft klaagster een beroep gedaan op een aantal schriftelijke verklaringen, die afkomstig zouden zijn van haar zuster . Deze verklaringen hebben als datum 27 mei 2011, 26 oktober 2011 en 21 december 2011. De twee eerstgenoemde verklaringen vertonen qua lay-out, lettertype en woordgebruik sterke gelijkenis met de schriftelijke verklaringen van klaagster de dato 1 mei 2010, een stuk dat overigens niet van een handtekening is voorzien. Voorts valt op, dat de handtekeningen onder die verklaringen (sterk) van elkaar verschillen.

Na de zitting van 19 december 2011 zijn door de juridisch adviseur twee schriftelijke verklaringen overgelegd, te weten een verklaring van 21 december 2011, die van (zuster van klaagster) zou zijn en een schriftelijke verklaring, eveneens gedateerd 21 december 2011, die van zou zijn. De eerstbedoelde verklaring is qua lay-out en lettertype weer gelijk aan de hiervoor bedoelde verklaringen gedateerd 1 mei 2010, 27 mei 2011 en 26 oktober 2011. Uit de inhoud van deze verklaringen, die na de zitting zijn ontvangen, kan echter niet de gewenste duidelijkheid omtrent de totstandkoming van de verklaringen van worden afgeleid.

Voorts moet op grond van de brief van de juridisch adviseur van 6 februari 2012, waaruit blijkt dat het adres van niet aan de Klachtencommissie kenbaar wordt gemaakt, worden aangenomen dat niet wenst te getuigen en dat voorts geen andere getuigen worden voorgedragen om te worden gehoord.

Bij deze stand van zaken is de Klachtencommissie van oordeel, dat de gewenste duidelijkheid omtrent de totstandkoming van de verklaringen van niet is geleverd. Dit betekent dat - gelet op de gelijkenis qua lay-out, lettertype en woordgebruik van twee van de drie verklaringen met die van klaagster en de diverse verschillen in de handtekeningen, die van zouden zijn - de Klachtencommissie niet kan uitsluiten, mede gelet op het feit dat kennelijk niet wil getuigen, dat er sprake is geweest van manipulatie. Als gevolg hiervan kunnen al deze verklaringen niet als steunbewijs dienen.

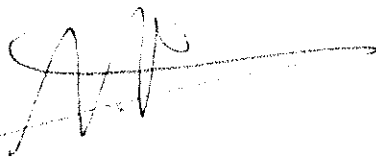
Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klaagster heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard..

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie der Zusters van “De Voorzienigheid” de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 7 maart 2012 door mr. H.J. Schepen voorzitter, mr. P.A. Schaafsma en drs. A.M. van Beelen, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie der Zusters van “De Voorzienigheid” en aan klaagster verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klaagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die zij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.